

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 9Sžsk/97/2017
Identifikačné číslo spisu: 1016200907
Dátum vydania rozhodnutia: 26.09.2018
Meno a priezvisko: Mgr. Viliam Pohančenič
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:1016200907.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Viliama Pohančeniča a členiek senátu JUDr. Judity Kokolevskej a JUDr. Viery Nevedelovej, v právnej veci žalobcu: B. U., nar. XX.XX.XXXX, Q. X/XXX, C., zastúpený: JUDr. Tatiana Vorobelová, advokátka, Bajzova 2, Košice, proti žalovanému: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Pribinova 2, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. KM-OLVS-25/2016/OPK zo dňa 04.05.2016, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 6S/117/2016-33 zo dňa 15.06.2017, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť z a m i e t a .

Účastníkom nárok na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I.

1. Žalobca bol personálnym rozkazom riaditeľa Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Košiciach (ďalej aj len „KR PZ KE“) č. 718 zo dňa 23.10.2015 podľa § 191 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície v znení neskorších predpisov (ďalej aj len „zákon č. 73/1998 Z. z.“) uvoľnený na vlastnú žiadosť zo služobného pomeru príslušníka Policajného zboru (ďalej aj len „PZ“) dňom 31.12.2015.

2. Dňa 22.01.2016 bola odborom sociálneho zabezpečenia sekcie personálnych a sociálnych činností a osobného úradu Ministerstva vnútra Slovenskej republiky (ďalej aj len „OSZ SPSCaOÚ MV SR“) doručená žiadosť žalobcu o priznanie výsluhového dôchodku. OSZ SPSCaOÚ MV SR rozhodnutím č. SPOU-OSZ-42971-8/2016-VZ zo dňa 11.02.2016 (ďalej aj len „prvostupňové rozhodnutie“) priznal žalobcovi podľa § 143aa písm. a/, § 143ab ods. 1, § 143ac ods. 1 písm. a/ a § 58 ods. 1 a 3 zákona č. 73/1998 Z. z. výsluhový dôchodok od 01.01.2016 vo výške 694,30 eur mesačne. Z odôvodnenia prvostupňového rozhodnutia vyplýva, že žalobcovi bola na výpočet výsluhového dôchodku zhodnotená doba trvania služobného pomeru 25 rokov a 97 dní, z toho 22 rokov a 217 dní do 30.04.2013, za čo mu

patrí výsluhový dôchodok vo výške 55 % základu určeného podľa § 143ac ods. 1 písm. a/ zákona č. 73/1998 Z. z., ktorý je 1.262,35 eur mesačne a 55 % predstavuje sumu 694,30 eur mesačne. Proti tomuto rozhodnutiu podal žalobca odvolanie.

3. Žalovaný rozhodnutím č. KM-OLVS-25/2016/OPK zo dňa 04.05.2016 (ďalej aj len „napadnuté rozhodnutie žalovaného“) zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil prvostupňové rozhodnutie. V odôvodnení poukázal na to, že v časti „Odôvodnenie“ prvostupňového rozhodnutia zistil nepresnosť pri vyjadrení doby trvania služobného pomeru žalobcu a v tejto súvislosti konštatoval, že správne číselné vyjadrenie doby trvania jeho služobného pomeru je 25 rokov a 280 dní, z toho 23 rokov a 35 dní do 30.04.2013. Ďalej konštatoval, že výsluhový dôchodok mu bol priznaný v správnej výške a nezistil žiadne dôvody, pre ktoré by bolo potrebné vyhovieť odvolaniu žalobcu proti prvostupňovému rozhodnutiu. Vzhľadom na to, že voči žalobcovi je vedené trestné konanie, ktoré nebolo do doby rozhodovania o priznaní dávok výsluhového zabezpečenia podľa príslušných ustanovení zákona č. 328/2002 Z. z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej aj len „zákon č. 328/2002 Z. z.“) právoplatne skončené, dobu trvania služobného pomeru v rozsahu od 08.04.2009 do 07.10.2009 (teda dobu šiestich mesiacov, ktorá je uvedená v § 46 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z. z.) mu nie je možné podľa § 58 ods. 3 písm. a) zákona č. 328/2002 Z. z. započítať do doby trvania služobného pomeru.

II.

4. Žalobca podal proti napadnutému rozhodnutiu žalovaného správnu žalobu, o ktorej rozhodol Krajský súd v Bratislave rozsudkom č. k. 6S/117/2016-33 zo dňa 15.06.2017 tak, že žalobu zamietol a žalovanému nepriznal náhradu trov konania.

5. V odôvodnení rozsudku krajský súd citoval § 2 ods. 1, § 6, § 177 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej aj len „SSP“), § 58 ods. 1 písm. a/, b/, § 58 ods. 3, § 105 ods. 5 zákona č. 328/2002 Z. z., § 46 ods. 1 písm. b/, § 46 ods. 4 a ods. 7, § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z. z., § 47 ods. 3 správneho poriadku. Podstatnou námietkou žalobcu bolo právne posúdenie veci žalovaným z hľadiska započítania doby od 08.04.2009 do 07.10.2009 do doby trvania služobného pomeru rozhodujúcej pre vznik nároku na jeho výsluhový dôchodok. Predmetné obdobie predstavuje časový úsek šiestich mesiacov, počas ktorého bol žalobca podľa žalovaného dočasne pozbavený výkonu štátnej služby a zároveň mu nebol za toto obdobie doplatený rozdiel, o ktorý bol skrátený jeho služobný plat.

6. Krajský súd z obsahu administratívneho spisu a vyjadrení účastníkov zistil, že žalobca bol personálnym rozkazom riaditeľa KR PZ KE č. 176/2009 zo dňa 08.04.2009 dočasne pozbavený výkonu štátnej služby, a to dňom 08.04.2009 a personálnym rozkazom ministra vnútra SR č. 139 zo dňa 09.04.2009 bol prepustený zo služobného pomeru príslušníka PZ. Personálny rozkaz o prepustení žalobcu zo služobného pomeru bol na základe ním podanej žaloby podrobený súdnemu prieskumu, pričom Najvyšší súd SR ho rozsudkom sp. zn. 6Sžo/4/2014 zo dňa 25.02.2015 zrušil a žalobca bol dňom 25.02.2015 ustanovený do funkcie na KR PZ KE. V zmysle § 46 ods. 7 zákona č. 73/1998 Z. z. platí, že ak aj bolo zrušené rozhodnutie o prepustení policajta zo služobného pomeru a tento bol v čase skončenia služobného pomeru dočasne pozbavený výkonu štátnej služby, takéto dočasné pozbavenie trvá, ak trvajú podmienky, pre ktoré bol policajt dočasne pozbavený výkonu štátnej služby - dôvodné podozrenie zo spáchania trestného činu.

7. Zákon presne vymedzuje situáciu, ktorá nastala v prípade žalobcu pri priznaní dávky výsluhového dôchodku. V prejednávanej veci bol žalobca prepustený zo služobného pomeru príslušníka PZ v zmysle § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z. z. z dôvodu podozrenia, že spáchal trestný čin. Krajský súd mal za preukázané, že v čase vydania preskúmaných rozhodnutí (aj v čase rozhodovania krajského súdu vo veci) bolo a stále je vedené voči nemu trestné konanie, ktoré ani v súčasnosti nie je právoplatne skončené. Taktiež mu doposiaľ nebol zo strany jeho zamestnávateľa doplatený rozdiel, o ktorý bol krátený jeho služobný plat počas doby od 08.04.2009 do 07.10.2009, kedy bol dočasne pozbavený výkonu štátnej služby. Správne orgány preto pri určení výšky výsluhového dôchodku žalobcu

postupovali podľa § 58 ods. 3 zákona č. 328/2002 Z. z. a takýto ich postup bol v súlade so zákonom. Ďalej krajský súd poukázal na § 105 ods. 5 zákona č. 328/2002 Z. z. konštatujúc, že ak sa zistí, že nebol dôvod na dočasné pozbavenie výkonu štátnej služby žalobcu (tento bude právoplatne oslobodený spod obžaloby), dôjde k prepočítaniu jeho výsluhového dôchodku a jeho zvýšeniu o dobu, počas ktorej bol dočasne pozbavený výkonu štátnej služby. Takže by nemalo dôjsť k ukráteniu žalobcu na dávke výsluhového dôchodku.

8. Krajský súd v rámci súdneho prieskumu, ktorému podrobil napadnuté rozhodnutie žalovaného ako aj postup správnych orgánov predchádzajúci jeho vydaniu, konštatoval, že správne orgány náležite zistili skutkový stav v rozsahu potrebnom na riadne posúdenie veci. Napadnuté rozhodnutie žalovaného spĺňa všetky správnym poriadkom stanovené formálne aj obsahové náležitosti naň kladené, obsahuje v primeranom rozsahu uvedený zistený skutkový stav veci, vyjadrenia a odvolacie námietky žalobcu, právne posúdenie veci, riadne odôvodnenú správnu úvahu žalovaného ako aj vysporiadanie sa s námietkami žalobcu. Krajský súd bol toho názoru, že odôvodnenie napadnutého rozhodnutia žalovaného poskytuje dostatočný základ na jeho vecné preskúmanie. Skutočnosti, ku ktorým dospel žalovaný na základe zákonom povolenej voľnej úvahy, boli v napadnutom rozhodnutí dostatočne odôvodnené a žalovaný sa primeraným spôsobom vysporiadal so všetkými relevantnými námietkami žalobcu.

III.

9. Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca (sťažovateľ) kasačnú sťažnosť, v ktorej navrhol, aby kasačný súd zmenil rozsudok krajského súdu tak, že napadnuté rozhodnutie žalovaného podľa § 462 ods. 2 SSP zruší a vec mu vráti na ďalšie konanie a rozhodnutie.

10. Namietal, že krajský súd si zamieňal administratívne konanie o prepustenie príslušníka PZ pre hrubé porušenie služobnej disciplíny a služobnej povinnosti s trestným konaním, ktoré sa vedie v dôsledku vznesenia obvinenia. V bode 27. napadnutého rozsudku vzal krajský súd do úvahy, že sťažovateľ bol personálnym rozkazom č. 139 zo dňa 09.04.2009 prepustený zo služobného pomeru z dôvodu podozrenia zo spáchania trestného činu, pričom trestné stíhanie nebolo doposiaľ skončené. V bode 27. napadnutého rozsudku krajský súd nesprávne aplikoval § 46 ods. 7 zákona č. 73/1998 Z. z. a tiež nesprávne právne posúdil skutkový stav podľa § 58 ods. 3 zákona č. 328/2002 Z. z..

11. Nesprávnosť právneho názoru krajského súdu videl sťažovateľ v tom, že dňa 08.04.2009 bol personálnym rozkazom KR PZ KE č. 176/2009 pozbavený výkonu štátnej služby - pokyn podľa § 46 ods. 8 zákona č. 73/1998 Z. z.. Dňa 08.04.2009 vyhotovil sťažovateľ v rámci objasňovania priebehu služby uskutočnenej dňa 21.03.2009, vykonávaného služobným úradom, záznam o priebehu jeho činnosti počas služby pri zadržaní šiestich maloletých a mladistvých páchatel'ov lúpežného prepadnutia. V čase dočasného pozbavenia výkonu štátnej služby nebolo voči nemu začaté trestné stíhanie ani vznesené obvinenie, a teda dočasné pozbavenie výkonu štátnej služby bolo pre podozrenie z porušenia služobnej prisahy a služobných povinností a nie pre začaté trestné konanie, resp. vznesené obvinenie. Sťažovateľ mal za to, že bol dočasne pozbavený výkonu štátnej služby podľa § 46 ods. 1 písm. a/ zákona č. 73/1998 Z. z..

12. Krajský súd tiež prijal nesprávny právny záver, že aj po prepustení sťažovateľa personálnym rozkazom č. 139 zo dňa 09.04.2009 z dôvodu podozrenia z porušenia služobnej povinnosti zvlášť hrubým spôsobom, ktorým sa jeho služobný pomer okamžitým spôsobom skončil, trvalo dočasné pozbavenie výkonu štátnej služby naďalej do 07.10.2009. Sťažovateľ mal za to, že v období od 08.04.2009 do 07.10.2009 bol dočasne pozbavený výkonu štátnej služby podľa § 46 ods. 1 písm. a/ zákona č. 73/1998 Z. z. Taktiež zastával názor, na rozdiel od krajského súdu, že okamžitým prepustením zo služobného pomeru personálnym rozkazom č. 139 zo dňa 09.04.2009 stratilo platnosť a účinnosť dočasné pozbavenie výkonu štátnej služby pre podozrenie z hrubého porušenia služobnej prisahy a povinností, zo zákona. Nemohlo sa obnoviť ani po zrušení rozhodnutia o prepustení policajta, pretože v čase skončenia služobného pomeru už sťažovateľ nebol v dočasnom výkone štátnej služby.

13. Sťažovateľ tiež namietal, že administratívne konanie nemožno zamieňať s trestným konaním.

Krajskému súdu preukázal, že personálny rozkaz č. 139 zo dňa 09.04.2009 bol zrušený z dôvodu, že mu nebolo preukázané zvlášť hrubé porušenie služobných povinností a služobnej prisahy, ktorého sa mal údajne dopustiť dňa 21.03.2009 a nie z dôvodu oslobodenia spod obžaloby alebo zastavenia trestného stíhania. „Obnovením“ dočasného pozbavenia výkonu štátnej služby vydaného dňa 08.04.2009 z toho istého dôvodu, na základe ktorého bol sťažovateľ prepustený zo štátnej služby, by sa založila svojvôľa služobného úradu, nerešpektujúca právoplatné súdne rozhodnutie, ktorým bol zrušený personálny rozkaz č. 139 zo dňa 09.04.2009 pre nezákonnosť a sťažovateľ nastúpil po šiestich rokoch do štátnej služby.

IV.

14. Žalovaný vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti navrhol, aby kasačný súd kasačnú sťažnosť v zmysle § 461 SSP zamietol.

15. Nesúhlasil s právnym názorom sťažovateľa uvedeným v kasačnej sťažnosti a mal za to, že sťažovateľ v nej neuviedol žiadne nové relevantné skutočnosti, ktoré by mali za následok zmenu alebo zrušenie napadnutého rozsudku krajského súdu. Sťažovateľ v podanej kasačnej sťažnosti iba vyjadril svoj právny názor. Žalovaný sa v plnom rozsahu pridržiaval svojho písomného vyjadrenia k žalobe, ktoré bolo zaslané krajskému súdu dňa 28.06.2016.

V.

16. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd (§ 11 písm. g/ SSP) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu bez nariadenia pojednávania v súlade s § 455 SSP a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť žalobcu (sťažovateľa) nie je dôvodná.

17. Podľa § 143aa písm. a/ zákona č. 328/2002 Z. z., policajt alebo profesionálny vojak, ktorého služobný pomer vznikol pred 01.05.2013 a skončí po 30.04.2013, má nárok na výsluhový dôchodok, ak jeho služobný pomer trval najmenej 15 rokov pred 01.05.2013.

18. Podľa § 143ab ods. 1 zákona č. 328/2002 Z. z., výsluhový dôchodok policajta a profesionálneho vojaka uvedeného v § 143aa písm. a/ je za 15 rokov trvania služobného pomeru 30 % základu zisteného podľa § 143ac ods. 1 písm. a/, za 16. skončený rok trvania služobného pomeru a za každý ďalší skončený rok trvania služobného pomeru až do 20. skončeného roka trvania služobného pomeru vrátane sa výmera výsluhového dôchodku zvyšuje o 2 % základu zisteného podľa § 143ac ods. 1 písm. a/, za 21. skončený rok trvania služobného pomeru a za každý ďalší skončený rok trvania služobného pomeru až do 25. skončeného roka trvania služobného pomeru vrátane sa výmera výsluhového dôchodku zvyšuje o 3 % základu zisteného podľa § 143ac ods. 1 písm. a/, za 26. skončený rok trvania služobného pomeru a za každý ďalší skončený rok trvania služobného pomeru až do 30. skončeného roka trvania služobného pomeru vrátane sa výmera výsluhového dôchodku zvyšuje o 1 % základu zisteného podľa § 143ac ods. 1 písm. a/, za 31. skončený rok trvania služobného pomeru a za každý ďalší skončený rok trvania služobného pomeru sa výmera výsluhového dôchodku zvyšuje o 0,5 % základu zisteného podľa § 143ac ods. 1 písm. a/, najviac do 65 % základu zisteného podľa § 143ac ods. 1 písm. a/.

19. Podľa § 143ac ods. 1 písm. a/ zákona č. 328/2002 Z. z., základ na výpočet odchodného, úmrtného, výsluhového dôchodku a invalidného výsluhového dôchodku policajta a profesionálneho vojaka, ktorých služobný pomer vznikol pred 01.05.2013 a skončí po 30.04.2013, sa u policajta zistí z priemerného mesačného služobného platu podľa § 60 ods. 2 a u profesionálneho vojaka z priemerného mesačného služobného platu podľa § 60 ods. 4 dosiahnutého v období posledných desiatich skončených kalendárnych rokov pred dňom skončenia služobného pomeru, a to v príjmovom najlepšom skončenom kalendárnom roku služobného pomeru v rozhodujúcom období na zistenie základu na výpočet dávok výsluhového zabezpečenia, ak do 30.04.2013 služobný pomer trval najmenej 15 skončených rokov.

20. Podľa § 58 ods. 3 písm. a/ zákona č. 328/2002 Z. z., do doby trvania služobného pomeru podľa

odsekov 1 a 2 sa nezapočítavajú u policajta okrem hasiča doby prerušenia výkonu funkcie, doby dočasného pozbavenia výkonu štátnej služby, ak mu nebol doplatený rozdiel, o ktorý bol jeho služobný plat skrátaný, doby výkonu väzby, ak trestné stíhanie nebolo zastavené alebo sa neskončilo právoplatným oslobodzujúcim rozsudkom, doby služobného voľna bez nároku na služobný plat alebo neplatenj zálohy, ak trvali nepretržite aspoň jeden mesiac, s výnimkou materskej dovolenky a rodičovskej dovolenky, doby dočasnej neschopnosti z dôvodov uvedených v § 6 ods. 7 a doby neospravedlnenej neprítomnosti vo výkone štátnej služby.

21. Podľa § 105 ods. 5 zákona č. 328/2002 Z. z., ak sa po skončení služobného pomeru preukáže, že u policajta alebo profesionálneho vojaka nebol dôvod na dočasné pozbavenie výkonu štátnej služby alebo na zaradenie mimo činnnej štátnej služby z dôvodu, že sa stal dôvodne podozrivým zo závažného služobného previnenia alebo podozrivým zo spáchania trestného činu, dávka nemocenského zabezpečenia, úrazového zabezpečenia alebo výsluhového zabezpečenia sa prizná alebo zvýši odo dňa, od ktorého dávka alebo jej zvýšenie patrí.

22. Podľa § 46 ods. 1 písm. a/ zákona č. 73/1998 Z. z., policajt sa musí dočasne pozbaviť výkonu štátnej služby, ak by jeho ďalšie ponechanie vo výkone štátnej služby ohrozovalo dôležitý záujem štátnej služby alebo priebeh objasňovania jeho konania a je dôvodne podozrivý, že porušil služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom.

23. Podľa § 46 ods. 2 veta prvá zákona č. 73/1998 Z. z., výkonu štátnej služby možno policajta dočasne pozbaviť len na dobu nevyhnutne potrebnú na objasnenie jeho konania, najdlhšie však na šesť mesiacov; túto dobu môže výnimočne predĺžiť minister v prípade, ak je proti policajtovi vedené trestné stíhanie, a to až do jeho právoplatného skončenia.

24. Podľa § 46 ods. 4 zákona č. 73/1998 Z. z., ak sa dočasné pozbavenie výkonu štátnej služby skončí, doplatí sa policajtovi rozdiel, o ktorý bol jeho mesačný služobný plat skrátaný; to neplatí, ak bolo konanie, pre ktoré bol policajt dočasne pozbavený výkonu štátnej služby, trestným činom, za ktorý bol právoplatne odsúdený, alebo ak trestné stíhanie o tomto trestnom čine nebolo právoplatne skončené, alebo ak bol pre konanie, pre ktoré bol dočasne pozbavený výkonu štátnej služby, prepustený zo služobného pomeru.

25. Podľa § 46 ods. 7 zákona č. 73/1998 Z. z. ak bolo zrušené rozhodnutie o prepustení policajta, ktorý bol v čase skončenia služobného pomeru dočasne pozbavený výkonu štátnej služby, dočasné pozbavenie výkonu štátnej služby trvá, ak trvajú podmienky uvedené v odseku 1 písm. b/ a v odseku 2.

26. Nebolo sporné, že sťažovateľ bol personálnym rozkazom riaditeľa KR PZ KE č. 176/2009 zo dňa 08.04.2009 dočasne pozbavený výkonu štátnej služby dňom 08.04.2009 a personálnym rozkazom ministra vnútra SR č. 139 zo dňa 09.04.2009 bol prepustený zo služobného pomeru. Taktiež nebolo sporným, že personálny rozkaz č. 139 zo dňa 09.04.2009 bol zrušený rozsudkom Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Sžo/4/2014 zo dňa 25.02.2015 a sťažovateľ bol dňom 25.02.2015 ustanovený do funkcie referenta 2. čaty pohotovostnej motorizovanej jednotky PZ Košice odboru poriadkovej polície KR PZ KE, z ktorej bol na vlastnú žiadosť uvoľnený personálnym rozkazom riaditeľa KR PZ KE č. 718 zo dňa 23.10.2015 dňom 31.12.2015.

27. Sporným bolo zodpovedanie otázky, či mali byť sťažovateľovi na účely posúdenia oprávnenosti uplatneného nároku na výsluhový dôchodok započítané do celkovej doby trvania služobného pomeru aj dni, ktoré uplynuli od vydania personálneho rozkazu riaditeľa KR PZ KE č. 176/2009 zo dňa 08.04.2009 o dočasnom pozbavení výkonu štátnej služby sťažovateľa až do 07.10.2009, t. j. obdobie šiestich mesiacov v zmysle § 46 ods. 2 veta prvá zákona č. 73/1998 Z. z..

28. Ustanovenie § 58 zákona č. 328/2002 Z. z. obsahuje taxatívne vymedzenie dôb, ktoré sa pre vznik nároku na výsluhový dôchodok považujú za dobu trvania služobného pomeru policajta, ako aj dôb, ktoré sa do celkovej doby trvania služobného pomeru na uvedené účely nezapočítavajú. Z obsahu

administratívneho spisu je zrejmé, že od vydania personálneho rozkazu riaditeľa KR PZ KE č. 176/2009 zo dňa 08.04.2009 o dočasnom pozbavení výkonu štátnej služby sťažovateľa až do 25.02.2015, kedy bol sťažovateľ ustanovený do funkcie na KR PZ KE, nevykonával štátnu službu.

29. Treba prisvedčiť sťažovateľovi, že dôvodom vydania personálneho rozkazu č. 176/2009 zo dňa 08.04.2009, a teda dočasného pozbavenia výkonu štátnej služby, bolo dôvodné podozrenie z porušenia služobnej disciplíny zvlášť hrubým spôsobom v zmysle § 46 ods. 1 písm. a/ zákona č. 73/1998 Z. z. a nie písm. b/ uvedeného ustanovenia. Už z logiky veci vyplýva, že sťažovateľ nemohol byť personálnym rozkazom zo dňa 08.04.2009 dočasne pozbavený výkonu štátnej služby z dôvodu existencie dôvodného podozrenia zo spáchania trestného činu v zmysle § 46 ods. 1 písm. b/ zákona č. 73/1998 Z. z., keďže trestné stíhanie voči nemu a ďalším osobám bolo začaté až vydaním uznesenia vyšetrovateľa 4. inšpekčného oddelenia odboru inšpekčnej služby sekcie kontroly a inšpekčnej služby Ministerstva vnútra SR č. ČVS:SKIS-133/IS-4-V-2009 zo dňa 14.04.2009.

30. Neuniklo pozornosti kasačného súdu, že sťažovateľ na pojednávaní na krajskom súde okrem iného uviedol, že rozsudkom Okresného súdu Košice I zo dňa 17.05.2017 bol oslobodený spod obžaloby za skutok, pre ktorý bolo voči nemu začaté na základe uznesenia č. ČVS:SKIS-133/IS-4-V-2009 zo dňa 14.04.2009 trestné stíhanie, ktoré založil do súdneho spisu. Predmetný oslobodzujúci rozsudok však krajskému súde nepredložil. V tejto súvislosti krajský súd v napadnutom rozsudku uviedol, že mal za preukázané, že v čase vydania napadnutého rozhodnutia žalovaného ako aj prvostupňového rozhodnutia a aj v čase rozhodovania krajského súdu bolo a je vedené trestné konanie, ktoré nie je právoplatne skončené.

31. Je potrebné zdôrazniť, že v zmysle § 135 ods. 1 SSP je na rozhodnutie správneho súdu rozhodujúci stav v čase právoplatnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo v čase vydania opatrenia orgánu verejnej správy.

32. Je pravdou, že v čase vydania napadnutého rozhodnutia žalovaného prebiehalo trestné stíhanie voči sťažovateľovi, ktoré v tom čase ešte nebolo ukončené právoplatným oslobodzujúcim rozsudkom a z tohto dôvodu mu nebolo možné s poukazom na § 58 ods. 3 písm. a/ zákona č. 328/2002 Z. z. započítať dobu dočasného pozbavenia výkonu služby do celkovej doby trvania jeho služobného pomeru.

33. Kasačný súd zastáva názor, že § 46 ods. 7 zákona č. 73/1998 Z. z. je potrebné aplikovať v prípade zrušenia rozhodnutia o prepustení policajta v oboch prípadoch, kedy došlo k dočasnému pozbaveniu výkonu štátnej služby, teda bez ohľadu na to, či dôvodom pre dočasné pozbavenie bol dôvod podľa § 46 ods. 1 písm. a/ alebo písm. b/. V čase vydania napadnutého rozhodnutia žalovaného síce došlo k zrušeniu personálneho rozkazu ministra vnútra SR č. 139 zo dňa 09.04.2009 o prepustení sťažovateľa (rozsudkom Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Sžo/4/2014 zo dňa 25.02.2015), avšak dočasné pozbavenie výkonu štátnej služby sťažovateľa naďalej trvalo z dôvodu trvania podmienky uvedenej v § 46 ods. 1 písm. b/ zákona č. 73/1998 Z. z., t. j. dôvodného podozrenia zo spáchania trestného činu.

34. V súvislosti s dôvodom dočasného pozbavenia výkonu štátnej služby ustanoveným v § 46 ods. 1 písm. a/ zákona č. 73/1998 Z. z., ktorým je dôvodné podozrenie z porušenia služobnej povinnosti zvlášť hrubým spôsobom, kasačný súd konštatuje, že sťažovateľovi nebolo možné započítať dobu dočasného pozbavenia výkonu štátnej služby, nakoľko nespĺnil podmienku ustanovenú v § 58 ods. 3 písm. a/ zákona č. 328/2002 Z. z., ktorou je doplatenie rozdielu, o ktorý bol jeho služobný plat skrátený. Sťažovateľovi nebol zo strany zamestnávateľa (KR PZ KE) tento rozdiel doplatený.

35. Ak bude sťažovateľovi v budúcnosti doplatený rozdiel, o ktorý bol jeho služobný plat v dôsledku dočasného pozbavenia výkonu štátnej služby skrátený, bude povinnosťou žalovaného započítať mu s poukazom na § 105 ods. 5 zákona č. 328/2002 Z. z. dobu dočasného pozbavenia výkonu štátnej služby do celkovej doby trvania služobného pomeru.

36. Správne orgány vychádzali pri výpočte výsluhového dôchodku správne z § 60 ods. 1 a ods. 2

zákona č. 328/2002 Z. z., z ktorých vyplýva, že základ na výpočet výsluhového príspevku, odchodného, úmrtného, výsluhového dôchodku a invalidného výsluhového dôchodku sa zistí z priemerného mesačného služobného platu dosiahnutého v období posledných 10 skončených kalendárnych rokov pred dňom skončenia služobného pomeru u policajta podľa ods. 2 a u profesionálneho vojaka podľa ods. 4. Podľa odseku 2 uvedeného ustanovenia priemerným mesačným služobným platom policajta je podiel súčtu mesačných služobných plátov, okrem súčtu služobných plátov poskytnutých za obdobia dočasnej neschopnosti, ktoré mu patrili v príslušných kalendárnych rokoch podľa ods. 1 a celkového počtu kalendárnych dní, za ktoré tieto služobné platy patrili; takto zistený podiel sa vynásobí koeficientom 30,417 a zaokrúhli sa na eurocent smerom nahor.

37. Rozhodujúcim obdobím na určenie základu podľa § 60 ods. 1 zákona č. 328/2002 Z. z. bolo u sťažovateľa 10 skončených kalendárnych rokov služobného pomeru pred dňom skončenia služobného pomeru, a to v príjmovy najlepšom skončenom kalendárnom roku, ktorým u neho bol rok 2015. V tomto roku dosiahol súčet jeho služobných plátov sumu 15.148 eur. Sťažovateľovi bola zhodnotená doba trvania služobného pomeru 25 rokov a 280 dní, pričom výsluhový dôchodok tvorí 55 % zisteného základu, čo predstavuje sumu 694,30 eur mesačne.

38. Z uvedených dôvodov kasačný súd dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná, a preto ju zamietol.

39. O trovách kasačného konania rozhodol kasačný súd podľa § 167 ods. 1 a § 168 v spojení s § 467 ods. 1 SSP tak, že účastníkom nepriznal náhradu trov tohto konania, keďže žalobca (sťažovateľ) v tomto konaní nebol úspešný a žalovanému právo na náhradu trov v konaní pred správnymi súdmi zásadne neprináleží.

40. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.